

A Kúria

mint másodfokú bíróság

végzése

Az ügy száma: Fpkhf.III.30.524/2022/2. szám

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Bajnok István előadó bíró

Dr. Gáspár Mónika bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

Dr. Zumbók Péter bíró

Az adós: adós1

Az adós felszámolója: felszámoló1)

A felszámoló jogi képviselője: Miskolci 2. számú Ügyvédi Iroda cím1

Az eljárásba bevont hitelező: hitelező1

Az eljárásba bevont hitelező képviselője: Kovács Róbert Ügyvédi Iroda cím2)

A kifogást előterjesztő hitelezők: hitelező2 I. rendű

hitelező3 II. rendű

A kifogást előterjesztő hitelezők jogi képviselője: Simon és Mester Ügyvédi Iroda cím3

Az eljárás tárgya: kifogás felszámolási eljárásban

A fellebbezést előterjesztő fél: I. és II. rendű kifogásoló

A fellebbezéssel támadott határozatot hozó bíróság neve:

Fővárosi Ítéltábla, 11.Fpkf.43.808/2022/2.

Rendelkező rész

A Kúria az ítéltábla fellebbezéssel támadott végzését helybenhagyja.

Kötelezi az I. és a II. rendű kifogásolót, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felszámolónak 19.050 (tizenkilencezer-ötven) forint fellebbezési eljárási költséget.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú bíróság a 21. számú végzésével a hitelezői lista megsemmisítése és a felszámoló új eljárásra utasítása érdekében benyújtott kifogást elutasította. A kifogásoló jogi képviselője a végzést 2022. július 18-án vette át. A végzés ellen 2022. augusztus 10-én fellebbezést és a fellebbezésével egyidejűleg a fellebbezési határidő elmulasztása miatt igazolási kérelmet terjesztett elő. Állította, hogy az egészségi állapota miatt a fellebbezést határidőben nem tudta benyújtani. Kifejtette, hogy 2022. július 21-től kezdődő, egy hetesre tervezett szabadságáról betegsége miatt 2022. július 26-án hazatért és két hétig Covid-gyanús tünetekkel otthonában tartózkodott, ahol nem rendelkezik az elektronikus ügyintézéshez szükséges infrastruktúrával, jogszabályokkal.

Az ítéltábla határozata

[2] Az ítéltábla 2. számú végzésével a kifogásolók igazolási kérelmét elutasította, a 21. számú végzés ellen előterjesztett fellebbezést visszautasította.

[3] Mindenekelőtt azt rögzítette, hogy az igazolási kérelem a vétlen mulasztás orvoslására szolgál; a feleket saját gondatlanságuk nem mentesíti a határidő elmulasztásához fűződő következmények alól.

[4] A BH 2000.493. eseti döntésre hivatkozással kifejtette, hogy a jogi képviselő betegsége esetén is köteles gondoskodni a helyettesítéséről. A perbeli esetben a jogi képviselő nem jelölte meg a helyettesítésről való gondoskodás akadályát, így mulasztása vétlenségét nem valószínűsítette. Indokolása szerint a jogi képviselő oly módon köteles a munkáját megszervezni, hogy a polgári peres eljárás törvényi feltételeinek megfelelhessen, amennyiben otthonában az elektronikus kapcsolattartást nem tudja biztosítani, az akadály felmerültét megelőzően köteles lett volna az irodai helyettesítést megszervezni. Kifejtette, hogy a koronavírus-járvány eredményezhet méltányolható körülményt, illet azonban a jogi képviselő nem valószínűsított. A becsatolt orvosi igazolás a Covid megbetegedést nem támasztotta alá.

[5] Mindezek méltányos elbírálás mellett sem támasztják alá a fellebbezési határidő önhibán kívüli elmulasztását, ezért az ítéltábla az igazolási kérelmet elutasította.

[6] A kifogásolók igazolási kérelme nem vezetett eredményre, ezért a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 367. § (1) bekezdése és a 366. § (1) bekezdése alapján az elkészen előterjesztett fellebbezést visszautasította.

Fellebbezés, fellebbezésre előterjesztett észrevétel

[7] A kifogást előterjesztő hitelezők a végzés ellen előterjesztett fellebbezésben a 2. számú végzés megváltoztatását és az igazolási kérelemnek való helyt adást, továbbá az ítéltáblának a fellebbezés érdemi elbírálására történő utasítását kérték.

[8] Mindenekelőtt kifejtették, hogy a BH 2000.493. számú eseti döntés a perbeli esetben nem irányadó, mert a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) szabályain alapul.

[9] Álláspontjuk szerint az ítéltábla a Pp. 151 – 153. § rendelkezéseibe ütközően, a méltányos elbírálás elvét megsértve utasította el a határidőben előterjesztett igazolási kérelmet. Az a körülmény, hogy a jogi képviselő a családi nyaralást betegsége miatt megszakította, a jogi képviselő súlyos állapotára enged következtetni. A betegség tényét pedig orvosi igazolással igazolta.

[10] Mindezek együttesen a Pp. 151. § (2) bekezdés rendelkezéseinek megfelelően valószínűsítik a jogi képviselő mulasztásban való vétlenségét. Kifejtette, hogy szabadsága előtt nem merült fel olyan körülmény, amely alapján előzetesen tudnia kellett volna a későbbi

akadályoztatásáról. Betegsége okán az ügyvédtől sem várható el, hogy betegsége alatt a szakszerű helyettesítést megszervezze. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul hiányolta, hogy az orvosi igazolás nem részletezi állapotát. A tüneteket az orvos kifejezett kérése esetén sem tüntethette volna fel. Amennyiben az orvosi igazolás nem támasztja alá, hogy a jogi képviselő a munkavégzésben akadályozott volt, a kérelme hiányainak pótlására kellett volna felhívni.

[11] Igazolási kérelmének megalapozottságát állítva kérte a végzés elleni fellebbezésének érdemi elbírálását.

[12] A felszámoló a fellebbezésre előterjesztett észrevételében az ítéletábla végzésének helybenhagyását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

[13] A Kúria a fellebbezést a Pp. 365. § (2) bekezdés c) és d) pontja alapján bírálta el és azt az alábbiak szerint nem találta alaposnak.

[14] Az ítéletábla a Pp. 151. § (2) bekezdése alapján helytállóan mutatott rá, hogy az igazolási kérelem megalapozottságához a mulasztásban való vétlenség valószínűsítése szükséges; az igazolási kérelem méltányos elbírálásának a követelménye pedig nem teszi mellőzhetővé a vétlenséget valószínűsítő körülmények igazolását és objektív értékelését. A törvény megfogalmazásából kitűnően ugyanis, bár a félnek az általa előadottakat nem kell a bizonyítási eljárásban irányadó szigorú tartalmi feltételeknek megfelelően bizonyítania, önmagában a mulasztás okának a megjelölése a kérelmet nem alapozza meg. Ha a fél a hivatkozását erősítő valamilyen igazolást nem csatol, a pusztá előadása még a méltányos elbírálás mellett [Pp. 153. § (3) bekezdés] sem teszi az igazolási kérelmet megalapozottá.

[15] Helytállóan állapította meg az ítéletábla, hogy általánosságban a jogi képviselő betegsége nem minősül olyan méltányolható indoknak, amely alapul szolgál a mulasztás kimentésére. Az ítélezési gyakorlat következetes abban, hogy az ügyvéd betegsége nem szolgál alapul a mulasztásban az önhiba hiányának a megállapításához. A jogi képviselőnek ugyanis kötelessége a megfelelő helyettesítésről és az általa képviselt fél jogainak érvényesítéséről gondoskodni.

[16] Mindezek alapján a perbeli esetben az igazolási kérelem megalapozottságához azt kellett volna valószínűsíteni, hogy a jogi képviselő a betegsége folytán olyan egészségi állapotban volt, amely akadályozta a fellebbezés határidőben való előterjesztéséhez szükséges intézkedések megtételében.

[17] A Kúria egyetértett az ítéletáblával, hogy minderre az igazolási kérelem nem volt alkalmas. Az igazolási kérelem és az ahhoz mellékelte orvosi igazolás alapján csupán azt lehetett megállapítani, hogy a jogi képviselő a fellebbezési határidő egy részében beteg volt. Ugyanakkor a tényleges megbetegedés jellegét, súlyosságát ezen iratok nem igazolják, így méltányos elbírálás mellett sem lehetett arra okszerűen következtetni, hogy a jogi képviselő

megbetegedése az ügyintézés lehetőségét kizárta. Önmagában a Covid-tünetekre való hivatkozás és az a tényállítás, hogy a betegség miatt a jogi képviselő a szabadságát megszakította, méltányos elbírálás mellett sem alkalmas a mulasztás vétlenségének valószínűsítésére.

[18] A Kúria rámutat továbbá arra is, hogy az elektronikus kapcsolattartás, a telekommunikációs eszközök megteremtették az ügyvédi irodán kívül ügyintézés lehetőségét. Amennyiben a jogi képviselő ezzel a lehetőséggel nem élt, az irodán kívüli ügyintézése feltételeit nem biztosította, ahogyan azt az ítéletábra is megállapította, fokozottan érvényes az az elvárás a jogi képviselővel szemben, hogy esetleges akadályoztatása esetére a helyettesítését és ezáltal az ügyek ellátását biztosítsa. Amennyiben ezen elvárásokat nem teljesíti, mulasztása esetén az önhiba hiányára megalapozottan nem hivatkozhat.

[19] A fellebbezésben kifejtettekre a Kúria megjegyzi, hogy a régi Pp. a jelenleg hatályos jogszabályi rendelkezésekkel egyezően határozta meg az igazolási kérelem tartalmi követelményét, így a régi évi Pp. alkalmazásával meghozott eseti döntésekben kifejtett érvekre megalapozottan hivatkozott az ítéletábra. Egyebekben, a fellebbezésben felhozott érvekkel ellentétben, a bíróságot a Pp. alapján nem terheli hiánypótlási felhívás kötelezettsége, amennyiben az előterjesztett indokok és iratok alapján az igazolási kérelmet megalapozatlannak ítéli meg. A kifogásolók igazolási kérelme nem hiányos volt, hanem alaptalan.

[20] Mindezekre tekintettel az ítéletábra jogszerűen rendelkezett az igazolási kérelem elutasításáról.

[21] Mivel az igazolási kérelem elutasítása jogszerű volt, az ítéletábra helytállóan utasította vissza a határidőn túl benyújtott fellebbezést is.

[22] Mindezekre tekintettel a Kúria a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 6. § (3) bekezdése és a Pp. 389. §-a alapján alkalmazandó 383. § (2) bekezdése szerint a fellebbezéssel támadott végzést helybenhagyta.

Záró rész

[23] Az eredménytelenül fellebbező kifogásolók a felmerült másodfokú eljárási költséget viselni kötelesek.

[24] A Kúria a Cstv. 6. § (3) bekezdése, a Pp. 364. §-a és 389. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte az I. és a II. rendű kifogásolót a felszámoló javára fellebbezési eljárási költség megfizetésére. A felszámoló fellebbezési eljárási költsége a jogi képviselétével felmerült ügyvédi munkadíjból áll, amelynek a kifejtett munkával arányos összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) - (6) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján 15.000 forint + áfa összegben állapította meg.

[25] A Kúria a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

Budapest, 2023. április 25.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Bajnok István s.k. előadó bíró, Dr. Gáspár Mónika s.k. bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró, Dr. Zumbók Péter s.k. bíró